

Disney

REGATUL DE GHEAȚĂ III

Adaptare de

Suzanne Francis

Ilustrații de

Disney Storybook Art Team

R egelui Agnarr din Arendelle îi plăcea foarte mult să le spună fiicelor sale, Elsa și Anna, povești de demult. Într-o seară, le-a povestit despre **Nord-huldra**, un trib care trăia în armonie cu spiritele naturii. Locuitorii din Arendelle le construisează nordhuldenilor un baraj ca semn al prieteniei.

Într-o zi, când cele două tabere s-au strâns să sărbătorescă, s-a pornit o luptă aprigă, și **Pădurea Fermecată** a fost cuprinsă de o negură de nepătruns.

Povestea le lăsă pe cele două surori mute de uimire.

- Crezi că pădurea se va trezi
din nou la viață? întrebă Elsa.

- Doar Ahtohallan știe, le răspunse mama.
- Ahto-ce? zise Anna nedumerită.

Regina Iduna le mărturisi că mama ei obișnuia să
o adoarmă cu un cântec de leagăn despre un râu magic
numit **Ahtohallan**, despre care se spunea că păstra
cheia trecutului.

- Ni-l cântă, te rugăm? propuse Elsa.

Iduna încuviiință și începu să fredoneze cântecul de
îndată. Un somn profund le cuprinse pe cele două fetițe.

Anna se trezi curând și o zbughi la fereastră.

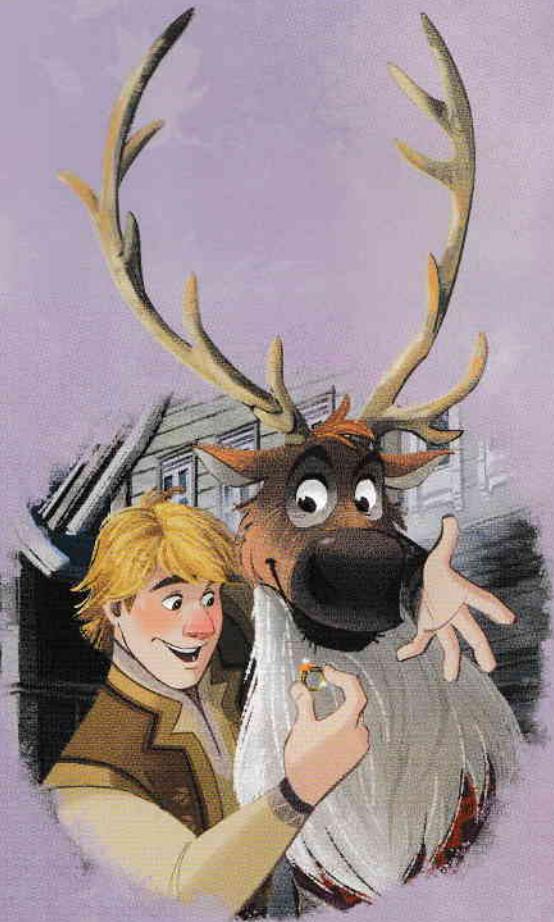
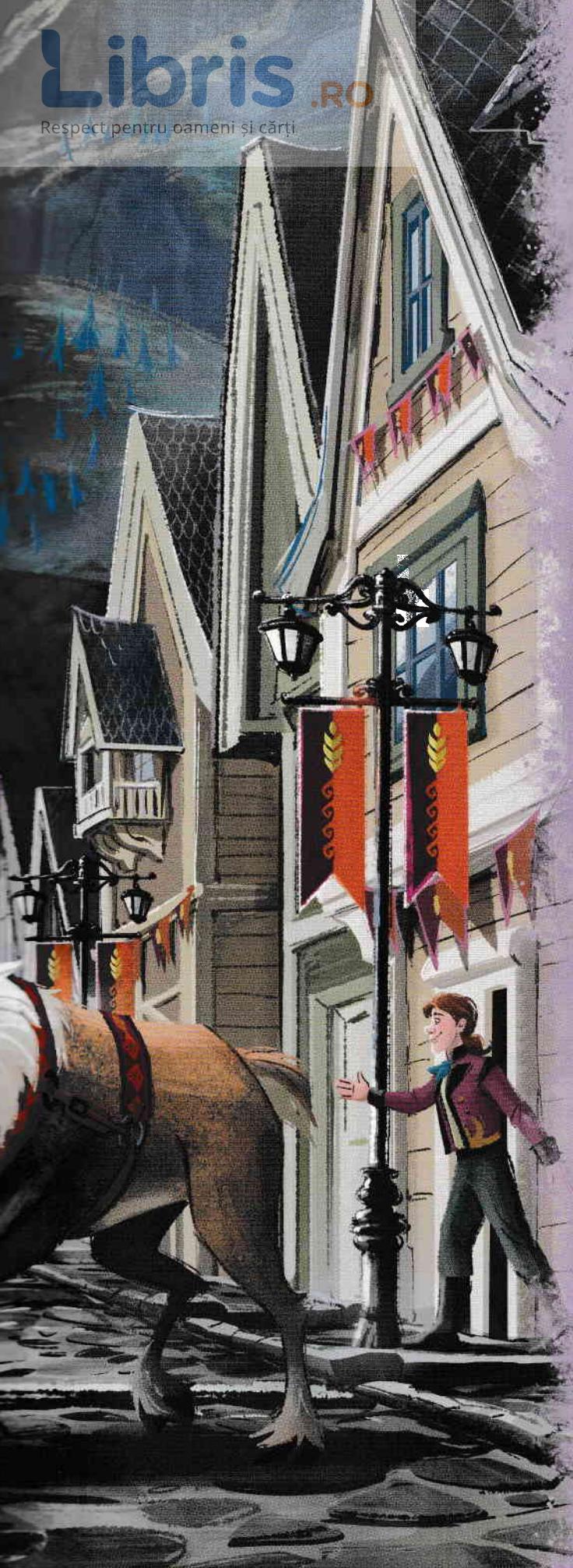
Cu ochii atântăți afară, îi strigă surorii ei:

- *Cerul s-a luminat*, iar eu m-am trezit.

Hai să ne jucăm!

Trecuseră mulți ani de atunci, și chiar dacă părinții lor nu mai erau în viață, Anna și Elsa rămăseseră foarte apropiate și își purtau de grijă una celeilalte. Olaf învățase să citească, iar Kristoff cumpărase un *inel de logodnă* pentru Anna, pregătit să facă pasul cel mare.

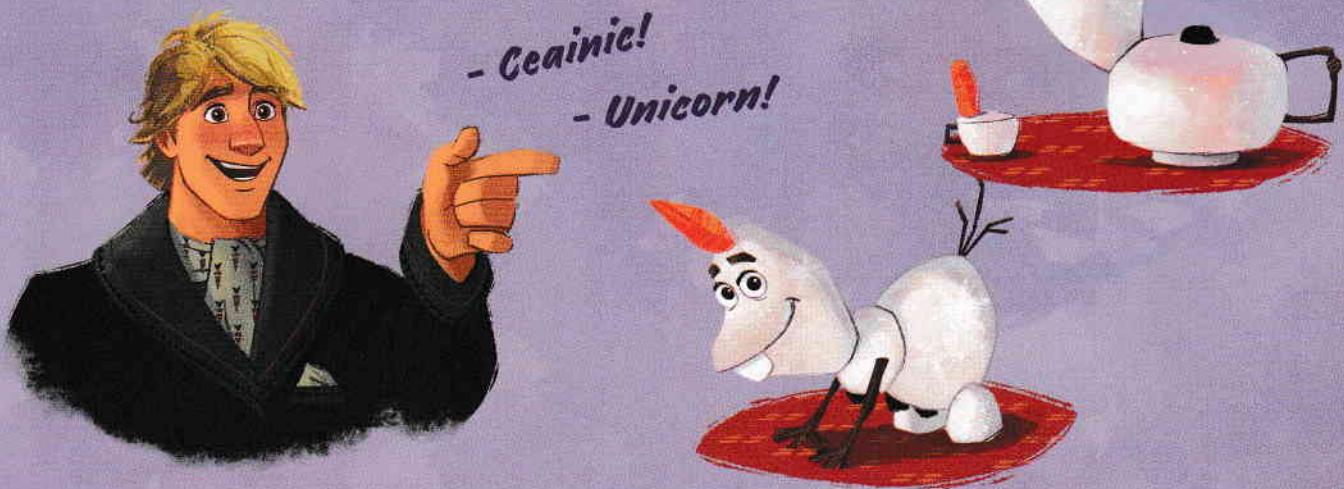
Sven era întru totul de acord.

Respect pentru oameni și cărți
Cu toții își făceau timp pentru *seri de jocuri*

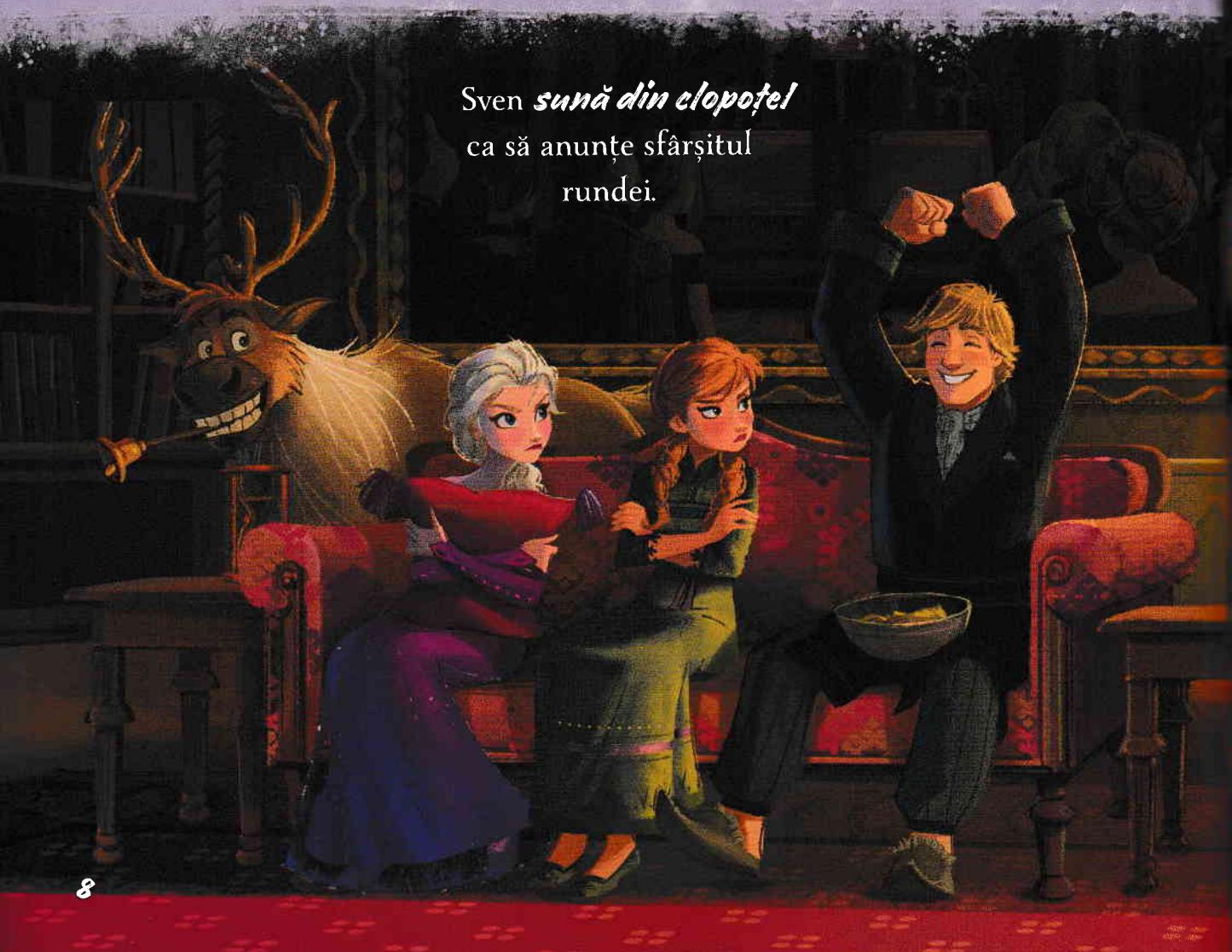
între prieteni. Acum era rândul băieților să facă
pereche la mimă, și Kristoff ghicea de fiecare dată.

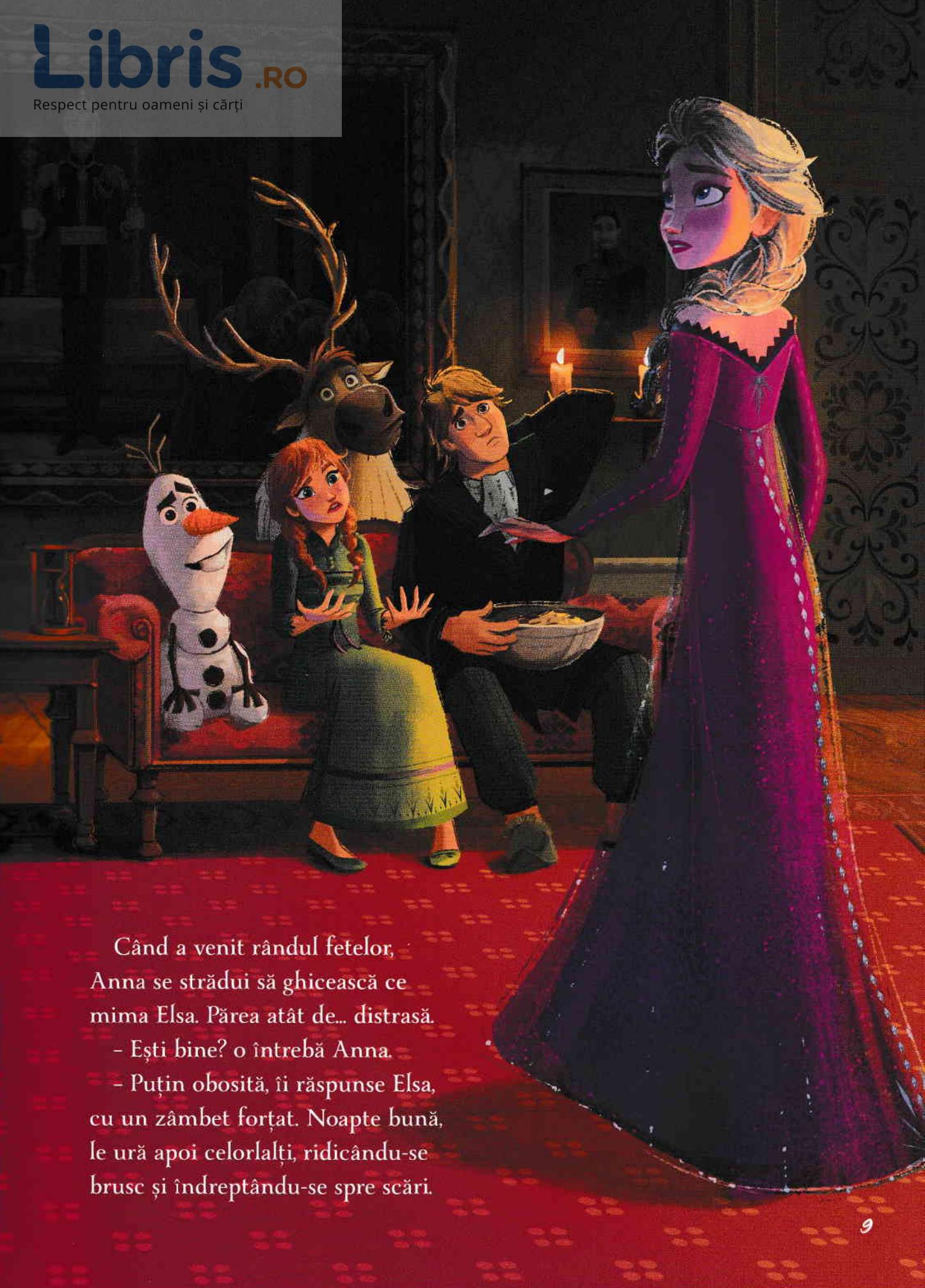
- Înghețată. Oaken. Elsa!

- Ceainic!
- Unicorn!

Sven sună din clopoțel
ca să anunțe sfârșitul
rundei.

Când a venit rândul fetelor,
Anna se strădui să ghicească ce
mima Elsa. Părea atât de... distrasă.

- Ești bine? o întrebă Anna.

- Puțin obosită, ii răspunse Elsa,
cu un zâmbet forțat. Noapte bună,
le ură apoi celorlalți, ridicându-se
brusc și îndreptându-se spre scări.

Ceva părea să o neliniștească pe Elsa. O voce o chemase la ea, încercând să-o atragă afară din regat. O voce pe care nimeni altcineva nu-o auzea și de care Elsa nu reușea să scape oricât se străduia.

Câteva minute mai târziu,
Anna urcă în camera Elsei.

- *Porfi șalul de la mama,*
remarcă ea. Faci asta când ceva
e-n neregulă.